

מסכת נדה

פרק ה

א. יוצאה דָּנו, אין יוֹשְׁבֵין עַלְיוֹ יְמִי טְמָה וַיְמִי טְהָרָה, ואין חִבּוֹן
עַלְיוֹ קָרְבָּנו. רבוי שמעון אומר, הרי זה כילוד. כל הנשים מטמאות
בבית החיצון, שנאמר (ויקרא ט' ז': י"ט), גם יהינה זבה בבשרה.
אבל הזב ובעל קרי, אין מטמאים, עד שתחטא טמאתן לחיזן:

ב. היה יכול בתרומה והרגיש שנזדעה אבריו, או חז באמה
ובולע את התרומה. ומטמאים בכל שהוא, אפילו כעין החידל
ובפחות מכך:

ג. תינוקת בת يوم אחד, מטמאה בגדה. בת שעשרה ימים, מטמאה
בזיכחה. תינוק בן يوم אחד, מטמא בזיכחה, ומטמא בוגדים, ומטמא
בטמא מות, וזוקק ליבום, וпотיר מן היבום, ומأكل בתרומה, ופוסל
מן התרומה, ונזהל ומגיחיל. וההורגו, חיב. והרי הוא לאביו ולאמו
ולכל קרוביו כחתנו שלם:

ד. בַת שֶׁלַשْ שָׁנִים וַיּוֹם אֶחָד, מַתְקִדְשָׁת בְּבִיאָה. וְאֵם בָּא עֲלֵיכָה יָבֵם, קְנָאָה. וַתִּבְינֵן עֲלֵיכָה מִשּׁוּם אִישׁ, וַיַּטְמֵא אֵת בָּזְעַלָּה לְטִמְאָה מִשְׁכֵב פְּחַתּוֹן כְּעַלְיוֹן. נִשְׁאָת לְכָהּנוֹ, תָּאכַל בְּתִרְוָמָה. בָּא עֲלֵיכָה אֶחָד מִן הַפְּסִילִים, פְּסָלה מִן הַכְּבָנָה. בָּא עֲלֵיכָה אֶחָד מִכָּל הָעֲרִיות הָאָמוֹרוֹת בַּתּוֹרָה, מוּמְתִין עַל יְדָה, וְהִיא פְּטוּרָה. פְּחוֹת מֵכָוֹן, כְּנוֹתָן אַצְבָּע בְּעֵינוֹ:

ה. בְּנֵי תְשֻׁעָה שָׁנִים וַיּוֹם אֶחָד שָׁבָא עַל יְבָמָתוֹ, קְנָאָה. וְאֵינוֹ נוֹתֵן גֶּט עַד שִׁגְדִּיל. וַיַּטְמֵא בְּנְדָה, לְטִמְאָה מִשְׁכֵב פְּחַתּוֹן כְּעַלְיוֹן. וַפּוֹסֵל וְאֵינוֹ מַאכְיל בְּתִרְוָמָה. וַפּוֹסֵל אֶת הַבְּהָמָה מִעַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ, וְגַסְקָלָת עַל יָדוֹ. וְאֵם בָּא עַל אַחֲת מִכָּל הָעֲרִיות הָאָמוֹרוֹת בַּתּוֹרָה, מוּמְתִין עַל יָדוֹ, וְהִוא פְּטוּר:

ו. בַת אַחֲת עִשְׂרָה שָׁנָה וַיּוֹם אֶחָד, נְדָרֵיהָ נְבָדְקִין. בַת שְׁתִים עִשְׂרָה שָׁנָה וַיּוֹם אֶחָד, נְדָרֵיהָ קִימִין. וּבְדָקִין כָּל שְׁתִים עִשְׂרָה. בְּנֵי שְׁתִים עִשְׂרָה שָׁנָה וַיּוֹם אֶחָד, נְדָרֵיהָ נְבָדְקִים. בְּנֵי שֶׁלַשׁ עִשְׂרָה שָׁנָה וַיּוֹם אֶחָד, נְדָרֵיהָ קִימִין. וּבְדָקִין כָּל שֶׁלַשׁ עִשְׂרָה. קָדָם לִזְמָן הַזָּהָה, אָף עַל פִּי שְׁאָמְרוּ יוֹדְעִין אֲנוּ לִשְׁמָם מֵנְדָרֵנוֹ, לִשְׁמָם מֵהַקְדִּשָּׁנוֹ, אֵין נְדָרֵיהם נְדָר וְאֵין הַקְדִּשָּׁו הַקְדִּשָּׁ. לְאַחֲרֵי הַזָּמָן הַזָּהָה, אָף עַל פִּי שְׁאָמְרוּ אֵין אֲנוּ יוֹדְעִין לִשְׁמָם מֵנְדָרֵנוֹ, לִשְׁמָם מֵהַקְדִּשָּׁנוֹ, נְדָרֵנוֹ נְדָר וְהַקְדִּשָּׁו הַקְדִּשָּׁ:

ג. מְשֻלָּמְשַׁלְוֹ חֲכָמִים בְּאֶשֶּׁה. פָּגָה, בְּחֵל וְאַמְלָ. פָּגָה, עֹזָה
תִּינְזְקָת. בְּחֵל, אֶלָּו יָמִי גַּעֲורִיה. בָּזָו וּבָזָו, אֶבְיךָ זָכָאי בְּמִצְיאָתָה
וּבְמַעֲשָׂה יָדְיךָ וּבְהַפְרָת נִדְרִיה. אַמְלָ, כִּיוֹן שְׁבָגָרָה, שׁוֹב אֵין לְאֶבְיךָ
רִשְׁוֹת בָּה:

ה. אֵיזָהו סִימְנִיה. רַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי אֹמֵר, מְשִׁיעָלָה הַקְּמָט תְּחַת
הַקְּדָם. רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר, מְשִׁיטָו הַקְּדָם. בֶּן עַזָּאי אֹמֵר, מְשִׁתְשַׁחֵיר
הַפְּטָמָת. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, כִּי שִׁיחָא נָתָן יָדו עַל הַעֲקָז וּהְוָא שָׁוְקָע
וְשׁוֹקָה לְחַזָּר:

ט. בַּת עֲשָׂרִים שָׁנָה שְׁלָא הַבִּיאָה שְׂפִי שְׂעָרוֹת, תְּבִיא רָאֵיה שְׁהִיא
בַּת עֲשָׂרִים שָׁנָה, וְהִיא אִילּוֹנִית, לֹא חֹלְצָת וְלֹא מִתְּיַבְּמָת. בָּנו
עֲשָׂרִים שָׁנָה שְׁלָא הַבִּיא שְׂפִי שְׂעָרוֹת, יַבִּיא רָאֵיה שְׁהִוא בָּנו עֲשָׂרִים
שָׁנָה, וְהִוא סְרִיס, לֹא חֹלֵץ וְלֹא מִיּבֶם, אֶלָּו דְּבָרִי בֵּית הַלֵּל. בֵּית
שְׁמָאי אֹמְרִים, זֶה וְזֶה בְּנֵי שְׁמָנָה עֲשָׂרִה. רַבִּי אַלְיעָזָר אֹמֵר, הַזָּכָר
כְּדָבָרִי בֵּית הַלֵּל, וְהַנְּקָבָה כְּדָבָרִי בֵּית שְׁמָאי, שְׁהָאֶשֶּׁה מִמְּהָרָת לְבָא
לְפָנֵי הָאִישׁ: